Nro 92.

KURYER LITEWSKI

w WILNIE DNIA 18 LISTOPADA V. S. 1814. ROKU.

WIADOMOSCI KRAJOWE.

St. Petersburg, dnia 4 listopada.

Gazeta, *Poczta Północna*, umieściła list JW. Jenerała Feldmarszałka, Hrabiego *Barklaia de-Tolli*, do JW. Jenerała iazdy, Hrabiego *Płatowa*, pod dniem 24 czerwca 1814 z *Bruchsal*, pisany, którego brzmienie iest następuiące:

„Mościwy Panie móy Hrabio Mateuszu Iwanowicz!

„Kiedy niezwyciężone rycerstwo Ruskie oyczyznę swoię od ręki potężnego nieprzyiaciela, na zagładę jéy godzącego, wybawiało, w tymże pamiętnym czasie rycerstwo Donu pod sprawą JWWPana, wsławiło siebie przez nowe i niepoliczone dowody przywiązania do Nayiaśnieyszego Monarchy, i przez gorliwość ku powszechney sprawie. Oprócz półków, które się z taką chwałą przeciwko ogromnéy sile nieprzyiaciół stawiły, na samym weyściu w granice nasze, starzy woiownicy Donu, którzy po wieloletnich trudach w zawodzie chwały, odpoczywali iuż na łonie swych rodzin; młodź, która nie miała ieszcze sił doyrzałych do znoszenia trudow woiennych; wszyscy za pierwszą odezwą Monarchy lecieli na obronę szczęścia i sławy Rossyy. Ukazawszy się na Tarutyńskich polach, po bitwach naykrwawszych, stali się dzielnym zasiłkiem dla woyska. Wnet potém, kiedy naszéy i powszechnéy spokoyności nieprzyiaciel, doświadczywszy mocy, męztwa i wytrwałości woiowników i całego Rossyyskiego ludu, do haniebnéy wziął się ucieczki, Rycerze Donu z bystrością wtedy iego ścigaiąc, ślady iego trofeami zwycięstw swych uścielali, z rąk mu odbierali bogactwa, w *Moskwie* złupione, a łącząc sławę woiownika z pobożnością Chrześcianina, nieśli skarby te w ofierze przed tron Naywyższego. Pomniki ofiar ich, zdobiąc świątynią Pańską w stolicy Oyczyzny, zostaną wieczném świadectwem chwalebnéy ich gorliwości ku prawowiernéy religii. Nakoniec, kiedy zwycięzkie woyska Naymiłościwszego dla nas i czułego na nieszczęście innych narodów Monarchy naszego, wypędziwszy z ziemi naszéy całą potęgę nieprzyiaciela, obrócone zostały na oswobodzenie obcych kraiów z pod iegoż iarzma, półki dońskie spólnie z nimi działaiąc, wszędzie godnie dzieliły z nami sławę obrońców *Niemiec*, wybawicielów saméy *Francyi*, wskrzesicielów pokoiu w *Europie* całéy. Tak iest, Mościwy Panie móy, przez cały ten pamiętny czas, żadnego nie było zdarzenia, gdzieby bohaterowie Donu nie okryli się blaskiem dzieł rycerskich i patryotycznych; nie było bitwy, w któréyby oni nie odnieśli tryumfu; nie było trudów i zawad, którychby niepokonali; nie było niedostatku, któregoby nie znieśli. Teraz, kiedy powracaiąc do błogich siedzib swych rodzin, niosą z sobą od brzegów *Sekwany*, do brzegów *Donu*, sławę, pokóy i dary błogosławieństwa, nie mogę utaić prawdziwéy wdzięczności moiéy dla nieśmiertelnych dzieł ich rycerskich. Zapewne, że i bez moiéy wdzięczności, znajoma światu całemu ich sława; ale maiąc dla siebie samego za rzecz pełną chluby podadź do pamięci potomków, iż miałem zaszczyt bydź świadkiem tak pamiętney i chwalebnéy ich służby, dla dobra własnego i obcych narodów, naymocniéy proszę JW. Pana przyiąć to rzetelne wyznanie szczérych moich uczuć, iako dowód szczególnieyszego poważenia dla zasług rycerstwa Dońskiego, od całego woyska, któremu ia z powierzenia Cesarza Jegomości miałem szczęście dowodzić. Niech ta wdzięczność stanie się razem niewątpliwym dowodem szczególniéyszego mego dla JW. Pana poważenia, które zachowuiąc na zawsze mam hanor bydź. &c. &c.

— Komitet Towarzystwa Bibliynégo Rossyyskiego, przystępuiąc do drukowania Biblii, zakupił papieru blisko na 90,000 rubli wartości. Papier ten robiony był w fabryce P. *Olchina* Radzcy handlowego, który przez swe chwalebne usiłowania wiele się przykłada do szczęśliwego postępu przedsięwzięć Towarzystwa. Ale, iakkolwiek są znakomite postępy Towarzystwa, kres iednak, który sobie zakłada, iest bardzo oddalony. Miliony poddanych państwa Rossyyskiego, tylą różnemi mówiących ięzykami, maią bydź dostatecznie opatrzeni exemplarzami Pisma świętego. Ileż to papieru, iakich summ potrzeba ieszcze, iakie trudności pokonać przyydzie! Wszystkie te względy nie są zdolne zatrzymać Towarzystwa, maiącego nadzieię w błogosławieństwie Naywyższéy Istności, któréy chwała nayskuteczniey może się powiększyć przez rozszerzenie prawd objawionych. Ona to obudzi w sercach naszych spółziomków gorliwą żądzę, przykładania się do wykonania tego przedsięwzięcia przez dobrowolne składki lub inne pomocy dla Towarzystwa. (*le Conser.*)

— Towarzystwo, któremu iest polecony szafunek darów patryotycznych, przeznaczonych na wsparcie tych, którzy náywięcéy ucierpieli w czasie woyny, ogłosiło temi dniami w gazecie tuteyszéy dalszy ciąg czynionego wsparcia. Summy od dnia 7 lutego do 7 października przesłane do guberniy Moskiewskiéy, Smoleńskiéy, Witebskiéy i innych, wynoszą 412,365 rubli 1 kop.; dodawszy dawniéy posłane 5,447,354 rubli, 85 kop., ogół uczyni 5,859,719 rubli 86 kop. (*le Conservateur*)

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

AUSTRYA.

Wiedeń, dnia 10go listopada.

Cesarzewicz Jmć W. Xiążę *Konstanty* wczora po południu ztąd wyiechał.

— Lista pełnomocnych Ministrów ośmiu dworów, które podpisały traktat w *Paryżu*, i w których imieniu pisane były deklaracye ściągaiące się, do Kongressu: Austryaccy: Xiążę *Metternich*, Baron *Wessenberg* (ostatecznie poseł Austryacki w *Londynie*); Rossyscy: Hrabia *Razumowski* (dawnieyszy Ambasador Rossyyski w *Wiedniu*), Hrabia *Stackelberg* (teraznieyszy Poseł Rossyyski w *Wiedniu*), Hrabia *Nesselrode* Sekretarz Stanu interessów zewnętrznych; Francuzcy: Xiążę *Tayllerand*, Xiążę *Dalberg*, Hrabia *La-Tour-du-Pin*, Hrabia *Alexis Noailles*; Angielscy: Lord *Castlereagh*, Lord *Cathcart* (Poseł Angielski przy dworze Rossyyskim), Lord *Clancarty* (ostatecznie Poseł Angielski w *Hadze*), Lord *Stewart* (brat Lorda *Castlereagh*, Poseł przy dworze *Wiedeńskim*); Pruscy: Xiążę *Hardenberg* Kanclerz Stanu, Baron *Humboldt* (mianowany na Posła Pruskiego do *Paryża*); Szwedzki: Hrabia *Löwenhielm* (Poseł Szwedzki przy dworze Rossyyskim); Hiszpański: kawaler *Labrador* (Radzca Stanu w De-

partamencie interessów zagranicznych); Portugalscy: Hrabia *Palmella - Sonza - Holstein* (Poseł Portugalski w *Anglii*) Hrabia *Saldanda da Gama* (Poseł Portugalski przy dworze Rossyyskim), Kawaler *Lobo de Silveira* (mianowany Posłem do dworu *Wiedeńskiego*). Ministrowie ci prezydencyą swoich obrad Xięciu *Metternichowi* powierzyli. — Kommissya do interessów Niemieckich składa się z Pełnomocników następuiących: ze strony Austryackiéy Baron *Wessenberg*; z Pruskiey Baron *Humboldt*; z Bawarskiey Marszałek Xiążę *Wrede*; z Hannowerskiéy Hrabia *Münster* i Hrabia *Hardenberg*; z Wirtemberskiey Hrabia *Winzingerode* i Baron *Linden*.

Dnia 11 listopada.

Wczora N. Cesarz Jegomość z NN. obcymi Monarchami w zwierzyńcu *Lauzer* bawili się polowaniém na dziki, po którém byli na obiedzie w *Schönbrun*, gdzie także znaydowały się NN. Cesarzowe Austryacka i Rossyyska, oraz Arcy-Xiężne Austryackie i Wielkie Xiężne Rossyyskie.

— W Kommissyi interessów Niemieckich zasiadać będą ieszcze, Xiążę *Metternich* i Xiążę *Hardenberg*, iako pierwsi Pełnomocnicy Państw Austryackiego i Pruskiego.

— Poseł Króla Wirtemberskiego przy dworze Bawarskim, Baron *von Marschal*, ze *Stutgardu*; Minister W. Xięcia Badeńskiego Baron *Benkheim*, z *Carlsruhe*; Sasko-Królewski Radzca poselstwa P. *Breuer*, z *Berlina* tu przybyli.

Dnia 12 listopada.

Bal maskowy, który nasz Minister stosunków zewnętrznych, Xiążę *Metternich*, w letnim swoim dawał pałacu, bytnością swoią raczyli zaszczycić NN. Cesarstwo Jchmość i wszyscy obecni tu Monarchowie. Wszystko nosiło cechę naywiększéy okazałości: wieczerza, aż po 1széy z północy nastąpiła: około 1,500 osób na nim się znaydowało: zabawy zakończyły się równo ze świtem.

— Cesarz Jmć, Pana Jana Stanisława *Broniewskiego* Szambelanem swoim mianował.

— Przez dekret Cesarza Jmci pod dniem 22 października, zabroniono iest żydóm używać do pisania tranzaktów ięzyka hebrayskiego i tak zwanego żydowskiego, a zalecono używać ięzyków kraiowych.

— Temi dniami N. Król Duński ze szwagrem swoim Xięciem *Holstein-Beckskim*, zwiedzał wszystkie zakłady publiczne w tuteyszéy stolicy: szczególniéy uwagę iego zaięły bióro topograficzne, bióro ieneralnego sztabu kwatermistrzowskiégo i fabryka koronek.

— Dnia 11 t. m. był wielki bal w salach redutowych, na który 7,000 osób znakomitszych tak kraiowych iako i obcych przez bilety było zaproszonych. Dwór Cesarski i wszyscy obecni tu Monarchowie bytnością swą zaszczycić go raczyli. Godność, przepych, gust, przyiemna wesołość, zamieniły ten bal w nayświetnieyszy widok. (z *Gaz. Oestr. Beob.*)

Lwów, dnia 18go listopada.

Dnia 16 t. m. nadciągnęły tu dwie dywizye grenadyerów węgierskich *Spleniego* i *Beniowskiego*: oddział grenadyerów milicyi mieskiéy w paradzie wychodził na spotkanie i do miasta ich wprowadził.

(z *Gaz. Lwow.*)

Grac (w Styryi) *dnia 6go listopada.*

Dnia wczorayszego mieliśmy szczęście powitać w murach naszych Arcy-Xiążęcia *Jana*. Iest to Xiążę Austryacki, który pierwszy przyiechał do nas po nastałym chwalebnym pokoiu. Odebraliśmy także radośną nowinę, że N. Cesarz, Pan nasz miłościwy, z NN. Cesarzem Rossyyskim i Królem Pruskim przybędzie tu po 15ym b. m.. Okoliczność ta poda nam sposobność złożenia w murach naszych hołdu uwielbianemu Monarsze naszemu, wybawicielowi *Europy*, a razem i NN. Mocarzom, którzy pospołu z nim, przez swe zwycięztwa przyłożyli się do chwalebnego zakończenia woyny narodów. (z *Gaz Lwow.*)

Tryest, dnia 20go października.

Od 30go września do 16go października zawinęło do portu naszego z blizkich i dalekich okolic 47 okrętów różney wielkości z towarami osadniczemi.

(z *Gaz. Lwow.*)

NIEMCY.

Gazeta rządowa Bawarska, zawiera wyrok Królewski, dnia 21go października w *Wiedniu* datowany, względem urządzenia na przyszłość obrony kraiu. Wyroku tego treść iest następuiąca: Siła zbroyna Królestwa Bawarskiego składa się: a) z woyska czynnego, iako 1széy klassy siły zbroynéy; b) z legiy ruchomych, czyli gwardyy narodowych, 2giey klassy, które odtąd na regimenta ziemskie podzielone będą; c) z gwardyy narodowéy 3ciéy klassy (milicya). Sposób zaciągu i dopełniania czynnego woyska ma się odbywać podług ustawy konskrypcyynéy, pod dniem 29 marca 1812 roku. Woysko czynne w czasie pokoiu i woyny, ciągle iest uzbroione i gotowe do obrony. Gwardya narodowa 2giéy klassy w formowaniu się swoiém zachowuie przepisy wyroków dnia 28go lutego i 10go czerwca roku przeszłego; a tyle razy do broni powołaną bywa, ile bezpieczeństwo Królestwa tego wymaga; iest ona pomocą dla woyska regularnego i w potrzebie dzieli iego służbę, ma też równe z nim prawo do zaszczytów, dystynkcyy i t. d.. Regimenta ziemskie obowiązane są do pełnienia służby w czasie woyny wewnątrz i za granicami Królestwa na równi z woyskiem regularném; w czasie zaś pokoiu w pewnych tylko czasach zbiera się na ćwiczenia woyskowe. Osoby należące do 2giey klassy gwardyy narodowéy w czasie pokoiu podlegaią tylko prawom i sądowi cywilnemu. Gwardya narodowa 3ciéy klassy, czyli milicya, co do formowania się swoiego, zachowuie przepisy wyroku dnia 28go października. W czasie pokoiu po miastach i wsiach utrzymuie straż bezpieczeństwa wewnętrznego; w niedostatku woysk liniowych utrzymuie zwyczayne załogi. W czasie woyny stanowi ona odwody regimentów ziemskich do wzmocnienia woyska czynnego użytych; staie też w obronie przeciw nieprzyiacielowi, a to za szczególnym rozkazem Królewskim. Żeby zaś tey siły, która podług podanych dotąd list popisowych wynosi, 400,000 ludzi, stosownie do teraźniéyszych przepisów użyć można było; a razem, iżby zapobiedz niedogodnościom, z poruszenia całey massy wynikaiącym, gwardya narodowa 3ciéy klassy dzieli się na dwa oddziały: do pierwszégo należą żonaci, do skończonego roku 40go; do drugiégo starsi oycowie familii, iako też meższczyzni nieżonaci, którzy po skończonym 40 roku, z 2giéy klassy gwardyi narodowéy wyszli, aż do skończonych lat 60, &c. Drugi oddział w żadnym przypadku, nié má bydź wyprowadzany z granic swoich okręgów.

(z *Gaz. Oest. Beob.*)

— Pisma publiczne od niższéy *Elby* pod dniem 1 listopada donoszą: „Kommissya Królewsko Duńska w *Altonie*, dla opatrywania potrzeb woyska Rossyyskiego ustanowiona, otrzymała wczora list od Króla z *Wiednia*, uwiadamiaiący, iż N. Cesarz Rossyyski posłał Jenerałowi *Beningsenowi* rozkaz, aby całe woysko Rossyyskie, w kraju Holsztyńskim stoiące, wyiąwszy 6,000 ludzi, do oyczyzny powróciło. Milicya Rossyyska wyruszy dnia 4go t. m., a iest jéy około 24,000. — Niewiadomo czyli w *Hamburgu* zostanie załoga. Miarkuiąc z urządzeń, mogą *Rossyanie* zupełnie opuścić to miasto, od kilku dni Anzeaci odbywaią tam straże, a właściciele domów powołani są do podania rachunków za dawaną żywność dla oficérów. Wspomniony sześciotysięczny korpus, który w Holsztyńskiém ma zostać, zapewne, otrzyma rozkaz do wyyścia, iak tylko N. Cesarz *Alexander* potwierdzi traktat zawarty między *Rossyą i Danią*, i skoro Xiążę *Chrystyan* oddali się z *Norwegii*. — Niedostatek pieniędzy czuć się daie w *Hamburgu* i *Altonie*, a handel nierównie mnieyszy, niż był latem.

— List z *Hamburga* pod 25 października (umieszczony w gazecie *Powszechnéy*), zawiera, co następuie: „Hrabini *Beningsenowa* wyiechała ztąd przed kilką dniami do *Celle i Hannoweru*. — Rzecz godna zastanowienia, że Rossyanie most idący z *Wilhelmsburga* do *Harburga*, tudzież promy na *Elbie*, z wielką uwagą opatrywali, czy woysko z działami przeprawiać się na nich może. Zdaie się więc, iakoby część stoiącego w okolicy tuteyszéy woyska Rossyyskiego pociągnąć miała do kraiu Hannowerskiego. Z drugiey strony dowiaduiemy się, że *Dania* przyięła na siebie obowiązek, dawania ieszcze przez cały listopad żywności woysku Rossyyskiemu, stoiącemu w Xięstwie *Holsztyńskiém*. Rossyanie byli iuż od kilku dni gotowi do wyyścia, gdy do Jenerała *Béningsena* goniec Angielski przybył. Jenerał ten wyprawił zaraz Adjutanta swego do Cesarza *Alexandra*; a póki ten nie powróci, zostanie wszystko w dawném położeniu. (*z Gaz. Lwow.*)

Gazeta Ryska Zuschauer od brzegów Menu, pod d. 2 listopada donosi: „Wiele iuż rzeczy, szczególniéy tyczących się Niemiec, zdaią się bydź zupełnie ukończonémi. Hrabstwo *Glatz*, górna *Luzacya* i część Saxonii do królestwa Czeskiego wcielić się maią: zdaie się, że to będzie cyrkuł gór kruszcowych (*Erzgebirgische Kreis*). We *Włoszech*, *Lombardya*, iak była w roku 1792, i wszystkie posiadłości na lądzie dawniéyszéy rzeczypospolitey *Weneckiéy* z *Dalmacyą*, *Raguzą* i *Kattaro*, tudzież siedm wysp Weneckich (Późniéy rzeczpospolita *Jońska*) maią bydź przyłączone do państw Cesarza austryackiego. Jeszcze to nierozstrzygniono, czyli część *Szwaycar*, mianowicie *Gryzony*, dolina *Liwińska* i woytostwa Włoskie również przeznaczenie otrzymać maią."

— Gazeta Korespondenta Warszawskiego umieściła z Korespondenta Hamburskiego następuiące o Saxonii, wiadomości:

" *z Drezna dnia 2 listopada*: Xiążę Jmć *Repnin*, wydał do naszych władz kraiowych następuiące obwieszczenie: „Urzędowe pismo Ministra Stanu Barona *Szteyna*, datowane dnia 21 października, donosi mi o układzie zawartym dnia 28go września w *Wiedniu*, mocą którego N. Jmperator Wszech Rossyy, z przychyleniem się Austryi i Anglii, zarządy Królestwa Saxonii składa w ręce N. Króla Pruskiego. Mam zlecone Wielkorządztwo kraiu tego, oddadź Królewsko-Pruskim Pełnomocnikóm, skoro przybędą; i zezwolić, aby woysko Rossyyskie przez Pruskie zastąpionem było, a to, aby ułatwić połączenie Saxonii z Prusami, które wkrótce uroczystym i urzędownieyszym sposobem ogłoszone zostanie, i obadwa ludy z sobą połączy. Połączenie to, iuż samo przez się stanowi wielkie korzyści dla obódwóch Królestw i całych Niemiec; a przez naywyższą przychylność i staranność N. Jmperatora, i znaną powszechnie łaskawość i sprawiedliwość N. Króla Pruskiego, większem ieszcze staie się dobrodzieystwem. Podług ściągaiących się do dobra ogółu i poiedynczych części narodu, N. Król *Fryderyk Wilhelm*, iako przyszły Władzca rozkazał oświadczyć: iż nie ma zamiaru wcielania Saxonii, iako prowincyi do Państw swoich, lecz połączenia iey z niemi pod tytułem Królestwa Saskiego, i zapewnia iey całość, a oraz używanie przywileiów, praw i korzyści, które konstytucya niemiecka przyzna kraiom Niemiec, składaiącym część Monarchii Pruskiey; do tey zaś chwili, nic w teraznieyszem urządzeniu zmienionem nie będzie. N. Jmperator *Alexander* rozkazał oświadczyć swoie szczególne ukontentowanie, z powodu powyższego układu i t. d."

„*z Lipska dnia 4go Października*: Królewsko-Pruski Pułkownik *Bismark* przybył tu dla obięcia dowództwa w mieście. Do dziś dnia nié mamy wiadomości o przybyciu Pełnomocników Pruskich do *Drezna*.

z Brandeburskiego dnia 5go Października; Woysko Pruskie od *Renu*, dziś, iutro i poiutrze wchodzić będzie do *Saxonii*. Słychać, iż Jenerał *Gaudy* dopóty sprawować będzie Wielkorządztwo w Saxonii, dopóki tam nie przybędzie Jenerał *Kleyst z Nollendorfu*.

W ł o c h y.

Gazeta *Oestereichischer Beobachter* ze Włoch umieściła co następuie: „Podług wiadomości z *Turynu*, P. *William Hill*, Poseł nadzwyczayny i Minister K. J. Brytanii W. dnia 19go października tam przybył, a dnia 22go t. m., kiedy Król z *Rivoli* do *Turynu* powrócił, otrzymał audyencyą, i złożył swe listy wierzytelne. Minister ten prosto wprawdzie z *Londynu* przybył, dawniey iednak sprawował iuż w *Cagliari* przy dworze Króla Sardyńskiego poselstwo Angielskie; dnia zaś 23 prezentował Królowi P. *Perci* Sekretarza poselstwa i P. *Fielding*, takoż do poselstwa należącego; 24go Król znowu do *Rivoli* wyiechał. — Ostatnie listy z *Korfu* w *Wenecyi* otrzymane donoszą, że ta wyspa ciągle w nieiakim rozruchu zostaie. Jak tylko usłyszeli tam pogłoskę, iż, iakoby, wyspa ta zakonowi Maltańskiemu oddaną bydź miała, wysłali natychmiast dwóch deputowanych do Kongresu Wiédeńskiego. — Podług podanéy do Kongresu w imieniu zakonu Maltańskiego prośby, ma ten zakon ieszcze w posiadaniu swoiém dochody w *Sycylii* i *Sardynii*; otrzymał na powrót dochody przeorstwa w *Rzymie*, *Parmie* i *Placencyi*; a ciągle pobiera dochody ze swoich posiadłości w *Czechach*. Spodziewa się powrócić do swych dawniéyszych własności w kraiach *Weneckich* i *Lombardyi*, iakoteż mieć powrócone przeorstwo w *Pizie*, komanderye w *Hiszpanii* i *Portugalii*, które w ostatnim z tych kraiów ieszcze nienaruszone zostaią; tudzież we *Francyi*, które ieszcze alienowane nie są. Od *Anglii* żąda zakon tylko pomocy w ogólności, a o *Malcie* zupełnie milczy; również od *Prus*, *Bawaryi* i innych: wspomina też o czynionych niegdyś subsydyach od *Szwecyi* i *Danii*, za eskortę dla ich okrętów handlowych na śródziemném morzu. Wyznaczenie nowéy dla zakonu stolicy, iak mówią, Kongresowi zostawuią. — Z zadziwieniem w gazecie *Francuzkiey* czytamy, (pisze *Journal de Debats*) list, iakoby, z *Medyolanu* pod dniem 18 października pisany, w którym między innemi ma bydź wyrażono: „Gdy dnia 17 t. m. ukazał się na teatrze *della Scala* Marszałek Hr. *Bellegard*, wzniosły się na parterze iednogłośne okrzyki „*Niech żyie Napoléon.*" Gdy też wołania kuukończowi 3go aktu na nowo mocniéy słyszeć się dały, obrócił się Hr. *Bellegard* do parteru, i oświadczył, iż sala iest otoczoną, i że, ieśli mu natychmiast nie będą wydani ci, którzy byli początkiem tych buntowniczych krzyków, żołnierzy wprowadzi, a ci potrafią ich wynaleśdź. Natychmiast wskazano dziewięć osób, które tegoż wieczora przy pochodniach rozstrzelane zostały." List ten, mówi daley *Journal de Debats*, był nam także przed czterma dniami przysłany; aleśmy osądzili za przyzwoitą odrzucić, maiąc go za bardzo podeyrzany i samemi tylko napełniony baśniami, które iuż od dziesięciu dni po *Paryżu* krążą. Mamy przed sobą gazety Medyolańskie pod d. 17, 18, 19, 20, 21 i 22 października, i naymniéyszego w nich śladu o tém nie znayduiemy. Czytamy przeciwnie, że dnia 18go nader liczny i świetny bal maskowy w sali teatru *della Scala* przez Xiężnę *Wallii* był dawany, na którym się i Hr. *Bellegard* znaydował, a nayw większy porządek i przystoyność były tam zachowane. Mamy też gazety Turyńską, Genueńską, Florentską, w których są artykuły z *Medyolanu*, a przecie naymniéyszego nié ma wspomnienia o tych buntowniczych krzykach w teatrze *della Scala*. Zkąd wnosimy, że wszystkie wieści, które się o tém po *Paryżu* roznioslý, zupełnie, są fałszywe.

H i s z p a n i a.

Wyrokiem dnia 17 września, we wszystkich prowincyach królestwa ustanowił Król Kommissye woyskowe, maiące sądzić wszystkich, którzy dobra na-

wodowe kupili, lub innym sposobem zbogacili się kosztem narodu. Teraźnieysi posiadacze, maią dawnym właścicielom oddadź maiątki, nagrodzić szkody i koszta. W *Nowéy Kastylii*, takaż Kommissya woyskowa, pod prezydencyą Kommissarza *Balanzala*, iuż swoię wykonywa władzę.

Dziennik Rozspraw donosi z *Madrytu*: „Kanonik *Don Ydarro* miał niedawno kazanie o miłości chrześciańskiey, która nakazuie odpuszczać i zapominać urazy. We trzy dni potém otrzymał on rozkaz, aby się udał na wyspę *Cabrea* (w bliskości *Maiorki*), dla ugruntowania się tam w przepisach nauki chrześciańskiéy."

Gazeta *Francuzka* donosi z *Madrytu* pod d. 20 października: „Wiadomo, iż około ostatnich dni miesiąca czerwca, Vice-Król miasta *Walencyi* otrzymał zmyślony rozkaz, z podpisem Ministra woyny, zalecaiący mu ieneralnego Kapitana prowincyi, Jenerała Porucznika, *Elio*, bez żadnych dalszych sądowych uroczystości, rozstrzelać. Podobnego podstępu użyto i do władz *Andaluzyi*, celem zgładzenia Jenerałów *Odoncla* i *Villavicencio*. Przezorność urzędników zamiary te bezskutecznemi uczyniła. Padło podeyrzenie na P. *J. Sevilla*, Naczelnika wydziału w Departamencie woiennym, z przyczyny podobieństwa charakteru iego ręki do pisma tych rozkazów; ale sąd uznał go niewinnym. Król w nagrodę za niesłuszne podeyrzenie przywrócił go do mieysca, i dla naystarszego z iego synów pensyą tysiąc fr. naznaczył. — Król w dzień imienin swoich udarował przebaczeniem winowayców, którzy znayduią się w więzieniach, lub są za granicami królestwa, od przepisanéy kary za inne, nie następnie wyliczone występki: obrażenie Maiestatu Boskiego i królewskiego, rozmyślne zabóystwo, fałszowanie monety, zabicie Xiędza, podpalanie, bluznierstwo, złodzieystwo, fałszerstwo, sprzeciwienie się sądowi, poiedynki, niewierne sprawowanie dochodów kraiowych. Dobrodzieystwo przebaczenia dla tych, co się wynieśli za granice, trwa do roku. Niepewna iednak, czy ten dobroczynny wyrok J. K. Mci, surowe śrzodki pod d. 30 maia przeciwko familiom, które się z kraiu wyniosły, i późnieysze przeciwko Frankmasonóm i nabywcóm dóbr narodowych wydane, strzymać będzie zdolny; gdyż uwięzienia ciągle trwaią, a wiele miast doprasza się o wynadgrodzenie, i zmuszenie różnych osób do wyniesienia się z ich terytoryów. — Król w dzień swoich imienin mianował 9ciu paziów, 3 Szambelanów, 3 Marszałków dworu, tygodniową służbę pełniących, 17 Jenerał Poruczników, 29 Marszałków polnych i 24 Brygadyerów. — Król Jmć Xięcia *Fernan Nunez*, Xięcia *Montelano*, Posła swego przy Królu angielskim, mianował kawalerem *złotego runa*. Kilka innych osób dworu otrzymały wielkie krzyże orderu *Karola III*. — Pospólstwo tuteyszéy stolicy przeniknione iest popularnością naszego Monarchy, który zaniechał etykiety przodków swoich.

F r a n c y a.

Paryż, dnia 28go października.

Dnia 21go przeszłego miesiąca sankcyonowano iuż prawo o wolności druku. Dzieło 20 lub więcéy arkuszy zawieraiące może bydź drukowane bez cenzury. Równaż wolność bez względu na liczbę arkuszy służy dziełóm w językach starożytnych, listóm pasterskim, książkóm do nabożeństwa, aktóm processowym, pamiętnikóm towarzystw uczonych, i zdań obu Izb. Dzieło maiące mniéy, iak 20 arkuszy, podlegaią cenzurze. Każdy drukarz otrzymuie patent od Króla i wykonywa przysięgę. Każda drukarnia bez patentu lub taiemna podpada zniesieniu, a właściciel podlega winie 20,000 fr. i sześciomiesięcznego więzienia. Drukarz fałszywe podaiący nazwisko płaci dwa do sześciu tysięcy winy. Przez wyrok Królewski d. 24 października mianowani zostali cenzorowie. Jest ich dwadzieścia. Każdy pensyi roczney ma 1,200. fran. prócz nagrody w stosunku do pracy. Jeneralna dyrekcya drukarni powraca do Kanclerza Francyi. Wydane dotąd patenta księgarzóm i drukarzóm są potwierdzone. Każdy drukarz obowiązany utrzymywać księgę, utwierdzoną podpisem mieyscowego burmistrza, w któréy zapisuie wszyskie dzieła przez niego drukowane. Każdego dzieła złożyć obowiązany pięć exemplarzy. Dzieło ulegaiące cenzurze, może bydź także drukowane za pozwoleniem Dyrektora drukarni, lub Prefekta departamentu. Kopersztychów również składa się pięć exemplarzy: w żadnéy gazecie nie może bydź umieszczone doniesienie o wyszłym kopersztychu bez umieszczenia pierwiéy o nim wiadomości w dzienniku handlu księgarskiego. i t. d.

Paryż dnia 1 listopadaa

Miasto *Nantes* stawiá pomnik dla *Ludwika XVI.* — Hr. *Ferrand* mianowany został ministrem marynarki — Wyszedł tu nowy kalendarz w kształcie lilii, ozdobiony wizerunkami familii Królewskiéy — Królewski kalendarz wyydzie w grudniu r. t., zawieraiący główné rzeczy i rachunki na rok 1814 i 1815 — Monitor neapolitański donosi, iż wkrótce wychodzić zacznie *Dziennik Wezuwiuszu*: gazety tuteysze różne z tey okoliczności czynią uwagi — Eskadra angielska, ze trzech okrętów woiennych złożoná, krąży około *Elby* — Podług gazet naszych, Cesarz austryacki nieprzyiął korony niemieckiéy — Mianowana iest Kommissyá, która się má trudnić wzniesieniém i poprawą twierdz i mieysc warownych — Spodziewamy się wkrótce powrótu Xcia *Tayllleranda* — Publiczność naszá nie może się dotąd przyzwyczaić do ubiorów angielskich: śmieiemy się z ich ubiorów, oni nawzaiem z naszych — Kanclerz Państwa P. *d'Ambray*, d. 28 p. m., ogłosił następuiącé urządzenié: „Od d. 1go listopada r. b., żadná gazeta, dziennik i żadne peryodyczne dzieło wychodzić nie może w *Paryżu*, a od d. 1 grudnia w departamentach, bez otrzymanégo urzędowego na to pozwolenia. Wydane dotąd pozwolenia, na wydawanié gazet, mają bydź cofnioné, w *Paryżu*, przez Dyrektora Policyi; a w departamentach przez dyrektorów handlu xięgarskiego. Dyrektor ieneralny policyi i Dyrektor handlu xięgarskiego, obowiązani są czuwać nad wykonaniem niniéyszego urządzenia. „ — Niektórzy z naszych nowo mianowanych Ministrów, Posłów i Konsulów, dopiéro po skończonym, kongressie, maią, iak słychać, udać się do mieysc sobie przeznaczonych. (*z Gaz. Berlin.*)

D a n i a.

Kopenhaga, dnia 8go listopada.

Wczora odebraliśmy urzędową wiadomość, że Xże *Krystyan*, po długiéy i przykréy podróży, dnia 4 t. m., do *Arhuus* w *Jutlandyi* przybył. — Z *Norwegii* donoszą, iż na seymie w *Chrystyánii* już się tylko wewnętrznym urządzeniem kraju zatrudniaią. — Na seymie znayduie się 79 reprezentantów. — Za dowód na nowo wzrastającey żeglugi duńskiéy przywodzą, że w krótkim czasie, więcey 100 paszportów algierskich otrzymano. (*z Gaz. Berlin.*)

Gazeta Kuryera Litewskiego, w zwyczaynym, jak dotąd, formacie i czasie, i na rok następny, 1815, wychodzić będzie. Prenumerata: dla odbieraiących przez pocztę, na rok rubli srebr. 14; dla odbieraiących na mieyscu w Wilnie na rok rubli 9. Odbieraiący, przez pocztę mogą prenumerować rocznie lub półrocznie; na mieyscu zaś w Wilnie mogą i kwartałowie, płacąc złtch 15. — Przyymuie się prenumerata: w Wilnie: w Expedycyi Gazetney Pocztamtu Litewskiego i w Redakcyi Gazety; w innych zaś guberniach, we wszystkich Kantorach i expedycyach pocztowych.

Dozwala się drukować — Z. Niemczewski P. Członek Komitetu Cenzury. W Drukarni Dyecezalney u XX. Missyonarzów

DODATEK.

DODATEK DO GAZETY KURYERA LITEWSKIEGO Nro 92.

WIADOMOSCI KRAJOWE.

5 Литовскій Господинъ Военный Губернаторъ, отмѣнивъ положеніе Виленскаго Губернскаго Правленія, учиненное и опубликованное безъ Его согласія, чтобы тяжущіяся Обыватели минуя установленный порядокъ неподавали прямо къ Нему жалобъ, дабы тѣмъ по напрасну незатруднять Его; спѣшитъ симъ извѣстить: что онъ по прежнему всегда принимаетъ подаваемыя Ему прошенія, и что за трудъ себѣ непоставляетъ выполнять свой долгъ, доставленіемъ каждому законнаго покровительства по званію Его и на основаніи того, Всемилостивѣйшаго участія, которое Его Императорское Величество брать изволитъ въ благоденствіи и щастіи обывателей Вилны, и Виленской Губерніи. Ноября 3 дня 1814 года.

Jaśnie Wielmożny Litewski Woienny Gubernator, odmieniwszy uczynione i opublikowane, bez iego zgodzenia się, postanowienie Wileńskiego Guberńskiego Rządu, aby Proceduiący Obywatele pominąwszy ustanowiony porządek, niepodawali Jemu prośb, iżby przez to niezatrudniać go daremnie, pospiesza zawiadomić: że on tak, iako i wprzódy, zawsze przyymuie podaiące się do niego prośby, i niema sobie za trud wypełniać swey powinności: okazuiąc każdemu sprawiedliwość i protekcyą wedle obowiązku swego i na mocy tegoto Naymiłościwszego uczęsnictwa, iakie Jego Imperatorska Mość raczy brać w szczęściu i pomyślności Obywateli Wilna i Wileńskiey Gubernii. — Wilno Listopada 3 dnia 1814 roku.

---

3. Wileński Cywilny Gubernator zawiadamia wdowę Szlachciankę Czarnecką, że Jego Imperatorska Mość, przychylaiąc się do proźby jéy, naywyżey rozkazać raczył, syna jéy Wincentego umieścić w Monarszem woienno-sierockim domu.

Wilno, *dnia* 18 *listopada.*

Od dnia 13go do 17go t. m. weszły do tuteyszego miasta: 26ty batalion grenadyerów strzelców, dla odbywania straży, a 42ga kompania artylleryi bateryynéy na konsystencyą. — Dnia 14go wyszły ztąd dwie kompanie artylleryi lekkiéy, 14ta pod dowództwém Kapitana *Oczakowskiego* i 42ga pod dowództwem Podpółkownika *Zassa*, do mieysc sobie przeznaczonych; a dnia 15go półk kozacki 5ty Czernichowski, który tu stał od 21go marca roku przeszłego, wyszedł na powrót do Czernichowa.

— Temi dniami przybyli tu: Jenerał Majorowie *Gerngros*, *Pohl* i *Tałyzin*; Jenerał piechoty *de Lassy z Grodna*; Półkownicy *Miedwiediew* 1szy i *Antropów*; takoż Radzca nadworny *Szembel*; Urzędnik Kancellaryi Państwa *Timkowski* Assessor kolegialny; Doktor sztabu *Bartolomey*.

— Dnia 16go t. m. wprowadzono tu chorągwie trzech półków dywizyi Jenerała *Ratta*, które postawiono w kwatérze Sztabu; pierwiéy nieco wprowadzono chorągwie czterech półków teyże dywizyi.

— Przeiechali tędy: Jenerał Major Xiążę *Urusów* i Hrabia *Apraxin* z *Warszawy* do *Petersburga*; Aktualny Radzca Stanu *Łokarzewski* z *Zytomierza* do *Petersburga*.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

Xięztwo Warszawskie.

Warszawa, *dnia* 19*go listopada.*

W dniach 16, 17 i 18 t. m. przed Cesarzewiczem Jegomością, Wielkim Xięciem *Konstantym*, w obecności licznégo grona Jenerałów i oficerów obudwóch narodów, odprawiały popis oddziały woyska polskiego, na dziedzińcu saskim, podług nowych ewolucyy: batalion piechoty liniowéy, pod dowództwem Szefa *Trębickiego*; batalion strzelców pod dowództwem Półkownika *Szymanowskiego*; i oddział artylleryi, pod dowództwem Półkownika *Redla*. Zręczné i dokładné wykonywanié obrótow, zjednało ukontentowanié Wielkiego Xiążęcia, Wodza, w tak wysokim stopniu posiadaiącégo znaiomość obrótow woyskowych. Jego Cesarzewiczowska Mość wyraził podziwienié swoié szczególniéy z obrótów woltyżerów, że w tak krótkim czasie mogli się ich nauczyć tak dokładnie.

— Oficerowie i żołnierze woyska Polskiego, którzy mieli czasowy pobyt w Gubernii Wileńskiey, powróciwszy z niewoli woiennéy, za naymilszy dla serc swoich poczytuią obowiązek, oświadczyć wdzięczność publiczną obywatelóm teyże Gubernii i miasta *Wilna*, za tyle odebranych gościnności dowodów. Cokolwiek czynić może ofiar rodzinna staranność, tego wszystkiego doznawał każdy bez różnicy żołnierz. Potrzeby iego, zdrowie, wygody, opatrywane były z tym pośpiechem, z tą uprzéymością, która dobroczynnym daróm nową przydawała cenę, i trwałą w wdzięcznych umysłach zostawiła pamięć.

Zadosyć czyniąc usilnemu towarzyszów broni żądaniu, tak zgodnemu z własném moiem uczuciem, słaby ten wyraz dziękczynienia składam w pismach publicznych. Mianowicie zaś winien iestem wspomnieć dobroczynność JW. Marszałka powiatu Trockiego, a teraz Prezesa Trybunału drugiego departamentu Gubernii Wileńskiéy *Antoniego Łappy*, który iak szczególną wtenczas miał nad wszystkiemi woyskowymi polskimi opiekę, tak powszechnéy ich wdzięczności dla szanownych współobywateli bydź zechce tłumaczem.

w *Warszawie* dnia 31 października 1814 roku (podpisano) Jenerał dywizyi *Zaiączek*.

— Sekretarz szkoły Głównéy Krakowskiéy, P. *Julian Czermiński*, w liście urzędowym dnia 11 listopada, do Redaktora Gazety Korrespondenta Warszawskiego pisanym, uwiadomił, iż Członki Uniwersytetu Krakowskiego przybrały do swego Towarzystwa, JW. *Pawła Aweryna*, Naczelnika departamentu Krakowskiego, Radcę Taynego N. Cesarza Jegomości Rossyyskiego, wielu orderów kawalera, przez wydané mu dyplomma na Doktora Prawa w tymże Uniwersytecie.

z *Garwolina*, *dnia* 11*go listopada.*

Dnia dzisieyszego przybył tu JW. Jenerał dywizyi, Hrabia *Krasiński*, naczélnie dowodzący korpusem, który z *Francyi* powrócił, dla odbycia rewii pułku 17go iazdy litewskiey; konsystuiącego w powiecie garwolińskim, i dnia tego udarował W. Półkownika *Brzechffę* bytnością swą u niego na obiedzie. — Dnia 10go rano odbywał rewią półku, któremu oświadczył swoie ukontentowanié, i raczył bydź dnia tego na obiedzie i balu, danym w imieniu officerów, przez podpułkownika Hrabiego Tyszkiewicza. Liczne zgromadzenié obywateli również na ten bal było zaproszone i t. d. (z *Gaz Korresp. Warszaw.*)

Francya.

Paryż, *dnia* 4*go listopada.*

Król mianował Kommissyą dla zjednoczenia Senatoryy z dobrami koronnemi, od czego iednak wyięto własność prywatną skonfiskowaną, która dawnieyszym swym właścicielóm ma bydź powrócona. — Król oglądał *Choiso*, Kanał *Ourque* i kolumnadę *Louwru*. — Część gwardyi bokowéy, którą nozywaią *sto Szwaycarów* zdaie się posiadać szczególnieysze względy Królewskie: koszary, w których ona mieszka, nazwano Hotelem, i dla większéy dystynkcyi ma bydź działami osadzony. — Ze statuy *Napoleona*, która się na placu *Vandome* znaydowała i ze statuy *Desaix* ma bydź ulany posąg *Henryka* IV na koniu. — Miasto *Montpelier* ma na nowo wystawić statuę *Ludwika* XIV. — W liczbie wysp, do których listy maią bydź frankowane, wymieniona iest

Elba. — *Monsieur* miał donieść: „W *Lugdunie* przyymowano mnie, iak Króla, w *Avignonie*, iak Papieża. — Gdy Damy miasta *Aubenas* nie były pewne, że *Monsieur* miasto ich bytnością swoią zaszczyci, wysłały do niego deputacyą z sześciu Dam i panien złożoną, która nader łaskawie przyiętą została. (*z G. Berl.*)

WIADOMOSCI ROZMAITE.

Rossyyski Jenerał Major *Gurjew* dnia 15 listopada, z *Berlina* do *Warszawy* wyjechał. — Słychać, że Królewsko-Saska familia pobierać będzie pensyi 3 miliony talarów. — W *Londynie* rozeszła się pogłoska, że *Anglia* nową mieć będzie woynę z *Hiszpanią* i *Francyą*. — W nocie poselstwa francuzkiego, dnia 4 października, do Kongressu podaney, między innemi i to miało bydź oświadczenie, iż, jeżeli *Neapol* do układów przypuszczonym zostanie, *Francya* na nich się nie ukaże. — W *Kadyxie* ustała żółta gorączka. — W *Kanadzie* rozruchy panują. Wiadomo, iż większą część mieszkańców tey angielskiey prowincyi składaią *Francuzi*. — Mówią, że *Saltzburg* i *Innviertel* do *Austryi* powracá. — Deputowani hamburscy z *Paryża* powrócili, nic nie dokazawszy względem kapitału bankowego.

— Półk huzarów węgierskich, Xięcia Rejenta *Anglii*, który przez długi czás służył za gwardyą bokową Oycu ś., otrzymał od niego nową, herbami papiezkim i węgierskim i potróyną koroną, przyozdobioną chorągiew; swoię zaś na wieczną pamiątkę złożył w kościele *ś. Piotra*.

— Xięztwo *Oldenburskie* podzielone zostało na sześć okręgów, iakoto: *Oldenburg*, *Neuenburg*, *Ovelgöne*, *Delmenhorst*, *Vechte*, i *Kloppenburg*; hrabstwo *Jever* iest siódmym okręgiem. Te sześć okręgów, prócz miasta *Oldenburga* i włości *Vare*, dzielą się na 20 woytowstw, w których iest 83 parafiy, &c.

— W czasie wyiazdu oyca ś. do *Kastelgandolfu* uwaga licznie zgromadzonego ludu, szczególniéy była zwróconą na laskę podróżną, którą się Oyciec ś. popierał, idąc pieszo: iest ona z rogu jednorożca, ozdobioną wielą allegorycznémi wyobrażeniami, ściągaiącémi się do losu Oyca ś.; między innémi widać na niéy baranka, godło łagodności, a poniżéy wiérsz z psalmów: *Salve a cornibus unicornium humilitatem meam!* Laskę tę ofiarował Papieżowi, Oyciec *Panuzzoni*, na znak wdzięczności za dobrodzieystwa dla jego zgromadzenia.

PODRADY.

2 Jenerał Prowiantmeyster i Kawaler Łaba z powodu potrzeby dostarczeń w dosyć znaczney ilości mąki, krup, owsa i siana do różnych mieysc Gubernii Wileńskiey i Grodzieńskiéy i Obwodu Białostockiego, dla woysk w tych Guberniiach rozłożonych, wzywa życzących podiąć się takowego dostarczenia, a w szczególności obywateli Gubernii Litewskich, naywięcéy do tego sposobności maiących, z warunkiem, iżby wszyscy ci, którzy się podeymą wziąć takowe podrady, chcieli stawić się, lub zesłac umocowanych przez należyte plenipotencye do Wilna, do Jenerała Prowiantmeystra Łaby, przez którego wskazane będą mieysca, do których maią się czynić dostarczenia, ilość potrzebnego prowiantu i furażu, oraz termina; a po uczynieniu należytych umów względem ceny i terminów dostarczeń, zgodnych z potrzebami i dogodnościami dla Skarbu, natychmiast przystąpi się do zawarcia z podeymuiącemi się lub ich pełnomocnikami formalnych kontraktów. Nadto Jenerał Prowiantmeyster Łaba nie sądzi bydź nad potrzebę upewnić wszystkich tych obywateli i innych chcących się podiąć takowego dostarczenia, z którymi zawierać się będą kontrakta na dostawkę prowiantu i furażu, iż opłaty za nie pieniędzy uskuteczniane będą w swoim czasie, a to nieodmiennie w tych terminach, które w kontraktach się oznaczą, bez naymnieyszéy zwłoki, i że dla ulgi dostarczaiących, w tém co się tycze iak nayprędszego wykonania przyiętych przez nich obowiązków, Jenerał Prowiant meyster we wszystkich prawnych zdarzeniach, czynić będzie wszelką, iaką tylko można, pomoc. Życzący sobie podiąć się takowych dostarczeń, mogą dla oświadczenia swoich życzeń i warunków przychodzić do Jenerał Prowiantmeystra od datty teraznieyszego ogłoszenia codzień zrana od godziny gey do 2ey z południa, ostateczne zaś ceny, aby były oświadczone nie późniéy, iak dnia 22go teraźnieyszego miesiąca, a to nieodmiennie.

Podpisano: Jenerał Prowiantmeyster Łaba.

2. Wileńska Skarbowa Izba skutkiem rozporządzenia JW. Littgo woiennego Gubernatora podaie do powszechney wiadomości, iż w dniach 20, 23 i 26 bieżącego Mca 9bra będzie się odbywała w teyże Izbie Skarbowey licytacyia na prowiant i owies dla woysk w tey Gnbernii konsystuiących dostarczyć się powinne w następney ilości: do magazynu w Wilnie mąki żytniey czetwierti 10,000, krup czetwierti 200, owsa czetwierti 4,000, do magazynu w Michaliszkach mąki 1,800 krup 180 owsa 500, do magazynu w Konstantynowie mąki 1,800 krup 180 owsa 500, do magazynu w Trokach i Żoślach mąki 2,400 i krup 240, życzący wziąść takową dostawkę zechcą iawić się do teyże Izby Skarbowey dla targów w powyższych terminach odbywać się maiących, z należytemi na trzecią część dostawki parękami, lub zabezpieczeniami, gdzie służące do tego kondycye kontrahentom okazane będą 9bra 13 dnia 1814 roku.

Grzegorz Filewski Sekretarz.

OGŁOSZENIA SĄDOWE

1 Sąd Taxatorsko-Exdywizorski na usatysfakcyonowanie Wierzycieli JWW. Hrabiów Platerów Kanclerzyców Litewskich Remissą Sądu Głównego Witebskiego 2go Departamentu przeznaczony, po ułatwionych przedwstępnych z porządku rzeczy i zamiaru wspomnioney Remissy wynikaiących dopełnieniach, po rozwiązanych Aktach między Possesorami zastawnemi i arendownemi, po usprawiedliwioney w większey iuż prawie części między zbiegaiącemi się stronami Komportacyi papierów, po złożeniu oraz niektórych produktów; w porządku expedyiących się dopiero aktów z administracyi (dla dokładnieyszego przygotowania się tychże stron Sessye kompletne do dnia 8 Januaryi 1815 roku odraczaiąc, a celem pewnieyszego zawiadomienia należeć maiących prawo do Exdywizyi w Krasławiu odbywaiącey się w kraiu i za granicą naydniących się Pretendentów, ieszcze raz Awizacyą do gazet Peterzburskiey, Warszawskiey i Kuryera Litewskiego dać postanowiwszy, jako w przeciągu trzech miesięcy od daty dzisieyszey wziąć całą sprawę do oczewistey namowy spodziewa się, tak aby przed upłynieniem zamierzonego takiego terminu strony wszystkie konieczno bez żadney wymowki zebrały się i należuościów swoich sub amissione rei Remissą zadeklarowaną dowodziły po raz ostatni zastrzega — 1814 9bra dnia 7go w Krasławiu. —

Jan Swołyński Sędzia Ziemski Dryzień. Exdywizor Prezyduiący.
Szymon Pakosz Sędzia Ziem, Połocki Exdywizor.
Joachim Bohdanowicz Sędzia Ziem: Lepel. Exdyw.
Ignacy Czyż Sędzia Ziem. Oszmian. Exdywizor.
Konstanty Masłowski Pisarz Grodz. Zawiley. Exdyw:
Jerzy Ciellica Exdywizor. Regent.

2 W Sądzie Ziemskim Wileńskim odchodziła Sprawa Konkursowa między Wierzycielami Zeszłego WJX. Józefata Mirskiego Kanonika Wileńskiego, w którey, ażeby tak Sukcessorowie, jako też wszyscy Kredytorowie pomienionego WJX. Kanonika Mirskiego sub Amissione causae, a Debitorowie, że w niestanności oczewisty nastąpi wyrok, a zatym niedogodności własney winie przypisać będą powinni, do iednoczasowey następney łączyli się rozprawy, uczyniono zastrzeżenie, żeby o tém każdego interesuiącego doszła wiadomość ninieysza trzykrotna podaie się awizacya.

3 Przewodnią Remissy Sądu Głównego Litewskiego 2go Departamentu Gubernii Grodzieńskiey Taxę i Exdywizyą Funduszów W. Stefana Niezabytowskiego Podkomorzyca Nowogródzkiego, determinuiącey, Sąd Taxatorsko-Exdywizorski tąż Remissą naznaczony, w terminie przez nią zakryślonym, na dzień 20sty ominionego miesiąca Oktobra w komplecie z osób pięciu, to iest: WW. JPanów Rafała Czyża Prezesa Ziemskiego Brzeskiego, Dominika Suchodolskiego był. Sędz. Ziem. Wołkow., Marcina Cholewińskiego był. Pisarza Ziemskiego Grodzieńskiego, Ignacego Tarrasowicza Sędziego Grodzkiego Prużańskiego i Franciszka Terajewicza Regenta Granicznego Nowogródzkiego, złożonym; do Dóbr Miratycze Kur-

czowskie zwanych, w Powiecie Nowogródzkim położonych, zebrawszy się: Juryzdykcyą swoię ufundował, i w porządku właściwych pierwszemu ziazdowi działań pod stannością stron na ten termin przybyłych, przepisy Dekretu Remissyinego spełniaiąc, administrcyą maiątków Debitora ustanowił; kompor-tacye z rodzaiu interessu należne uznał, wymiar oddaney konkursowi ziemi Komornikom poruczył, tym, i, administracyi prawidła zakreślił, i powtórne Exdywizyi otworzenie się na dzień 1szy Sierpnia 1815 roku naznaczywszy, ogłasza trzykrotnie o tych swoich postanowieniach przez gazetę tym celem: aby na pomiéniony ostateczny zjazd Juryzdykcyi Taxatorsko-Exdywizorkiey, wszyscy W. Stefana Niezabytowskiego Wierzyciele z dowodami swoich dopomnień, pod upadkiem onych przez Sąd Główny zapowiedzianym, osobiście, lub przez umocowanych stawali. — Roku 1814go Oktobra 31go dnia.

Adam Wolski Ziem. Granicz. Powiatu Nowogr. i Sądu Exdywizor. Regent.

---

2. Sąd Główny Litewsko-Wileński Departamentu drugiego, po przewołaniu Regestru Remissyynego do ostatniego wpisu, że wkrótce przystąpi do Sądzenia z dalszych Regestrow Spraw Appelacyynych, o tym strony interessowane uwiadamia — Nowembra 13. dnia 1814. Roku.

Sowietnik i kawaler Wincenty Rogalski.
Regent Ignacy Choroszewski.

OSWIADCZENIA.

1. Roku 1814 9bra 14 dnia —. Na podany ze strony JW. Józeffa Wołodkowicza Marszałka Gubernskiego Minskiego w Ru idącym 1814 Julii 4 do Gazet przeciwko mnie niżey podpisaney Manifest, tyle się odpowiada —. Nic innego w nim naydywać niemożna, iak niepowściągniony zapęd— Tym od lat już kilku mąż móy prowadzony, nie tylko duszę swoią zdaie się nasycać, ale różne z nich koncypuiąc sceny (z pewnemi coraz odmianami) stára się tylko bawić Publiczność — Pozbawiona spokoynego pożycia, wyzuta z swobodnego maiątku, skrzywdzona w rozwodowey Sprawie na honorze, w końcu zupełnie opuszczona przez Męża, tym bardziey zamilczeć krzywd moich nie mogę, gdy ten nowemi ie ożywia zrzędy— Sam fortelnie przedemną i Kredytorami swoiemi (iak to nayrzeczywiściey dowodzi list własnoręczny w Roku 1812 Februar: 3 do Officyalisty JPana Wroblewskiego pisany, w Sądzie Głównym Litt: przy odchodzącey Sprawie protestowany) poddawszy się pod Exdywizyą, mnie zagradza godziwego i koniecznego ratunku — Sam niezliczonemi sposobami dążąc na zgubę moią i tychże Kredytorow, śmie przeciwnie wrażać, iakoby pdemnie zapowiedziany konkurs, iest obróconу ku ich szkodzie i oszukaniu — Nagania poczynione przezemnie nadgrody Plenipotentom i Kommissarzom, którzy opuszczoną i przesladowaną przez niego broniąc i zastępuiąc żonę, w miarę ich poświęcenia się, dosyć ograniczenie są nadgrodzonemi— Ja zaś inaczey o moich postępkach i zamiarach sądząc, i inaczey spodziewaiąc się też samą Publiczność, do którey mąż móy tylekroć przemawiał, nakłonioną słyszeć, tak chciałabym sobie konkludować — Jeżelim exdywizyą moią zadeklarowała, i ta mi iuż dana, więc otwarcie, rzetelnie, bez niczyiey zdrady, nie dla oszukania Kredytorów, ale dla ich rychłey i powinney satysfakcyi — Nieszczędziłam niczego coby im miało zawodną iakąś wystawiać nadzieię; za upadkiem wszakże zdobytey, na mnie nieprawey komplanacyi, exdywizya mi niepotrzebna — Ofiara ta przedwczesna ze stratą własną, iedynie dla spokoyności i dogody wierzycieli zrobiona, iest nader wielką i świętą — niech zatym publiczność wzaiemne nasze pisma raczy uważać za takie, iakiemi one są — Niech na ich zamarkowanym rysie przekonania swoiego nieopieraiąc, zechce cierpliwie doczekać końca, któren w zbliżonym iuż dosyć momencie, przez Juryzdyczną opinią, odkrywaiąc prawdziwe każdego z nas intencye, a z niemi weryfikuiąc rzetelne skutki, będzie zdolnieyszym wyświecić, co nasze i Kredytorów naszych zrządziło nieszczęście — Dattum w Wilnie ut supra.

Karolina z Hrabiów Brzostowskich Wołodkowiczowa.

Roku 1814 Msca 9bra 17 dnia. Po odwołaniu Sądów przed Aktami Ziem. Pttu Wileń. stawaiąc osobiście W. JPan Mikołay Umecki Porucznik b. W., Pollch, takowy Remanifest do Akt podał.

Przyiąłem Adam Danksza Ziem. Pttu Wileń. Regent.

. Excerpt z Protokułu Potocznego Ziemskiego Powiatu Słuckiego Oświadczenia w dacie poniżey wyrażoney zaniesionego, pod pieczęcią Urzędową Ziemską Powiatową Słucką, za opłatą Poszlin stronie potrzebuiącey iest wydan.

Roku tysiąc ośmset czternastego Miesiąca Octobra dwunastego dnia przed Aktami JEGO JMPERATORSKIEY MOSCI Ziemskiemi Powiatowemi Słuckiemi Oświadczenie w Imieniu JW. Jmość Panny Julianny Buczynskiey Administratorki, za Ukazem Kollegialnym wybraney, oraz całego Zgromadzenia Zakonnic Nieświskich Reguły Oyca S. Benedykta, czyni się z następnych powodów — w Roku Tysiąc siedmset dziewiędziesiąt siódmym Mśca Aprila szesnastego dnia zeszli z tego Swiata JWW. Michał i Katarzyna Bernowiczowie, Aktualni Stanu Konsyliarze, oraz Marszałkowstwo Powiatu Słuckiego, summy tak funduszowey w części, iako też Manualnéy, a w ogóle sto tysięcy złotych Polskich, zapożyczywszy rękodaynie, u zeszłey JW. Xieni Eufemii Szaniawskiey, i całego Zgromadzenia Zakonnic Konwentu Nieswiezkiego; oddanie tey summy ewikcyą na Dobrach Hrozowie, i wszelkich Dobrach, oraz J. nekwitacyą uręczaiąc w przypadku nie opłacenia tey summy w Roku tysiąc siedmset dziewiędziesiąt osmym, Mśca Aprila szesnastego dnia, opisali — Stało się iż Klasztor Benedyktynek Nieswizkich niebył natrętnym zdięcia z lokaty swey summy, a zeszli JWW. Bernowiczowie pod exystencyą Xieniow Eufemii w całku, a pod życiem Scholastyki Szaniawskiey opłacaiąc w części procenta. kiedy tém samem okazywali pewność lokaty, nie troszczył się Klasztor o bezpieczeństwie funduszowey i manualney swey summy, lecz zgon Xieni obu Szaniawskich, wybranie na ten Urząd Abundancyi Mirskiey, zmiana mieyscowych Plenipotentów, i Kommisarzów, oraz postanowienie za Plenipotenta, nie wiadomo z iaką mocą, a razem i Kommisarza W. Józefa Dukszynskiego, inną zupełnie dla Klasztoru zrodziło postać: zeszła bowiem Abundancya Mirska Xieni, czy to przez słabość zdrowia, czyli też nadto zaufaiąc W, Dukszynskiemu, nie nadto wiele myślała, a może i mniey mogąca myślić o poprawie Klasztornych interessów; w ustawicznych tylko, a bezskutecznych cierpieniach i przykrościach od swoiego sług; konocząc życie, prawie w pół Roku urzędowania, zostawiła Klasztorowi po sobie wszystko w nie porządku, do iakiego starano się zawsze Konwent nakłonić i tego dokazano — Wybraną została Xienią JW. Teofila Kościuszkówna, ale i ta chcąc dzwignąc Klasztorne interessa do upadku zbliżone, nie tylko tego dokazać niebyła w stanie, lecz nadto osoby nieukontentowane, a między któremi W. Dukszynski, do tyla potrafiły, że tę szanowną Matronę od Urzędu suspendowano, a na iéy mieysce przeznaczono Administratorki: ponieważ iednak Rząd zupełny nad ogólnemi Dobrami, i interessami nietylko W. Dukszynskiemu nie był odięty, ale nadto Archiwa Klasztorne wszystkie przez tegoż Dukszynskiego pod zawiadowstwo, pierwo bez opisania zabrane, wnów onemu poruczone zostały; Jnteressa więc wszystkie w nieładzie, papiery rozsypane, a dobra przy nieprawném władaniu, a dla Zakonic nayuciążliwiey, w ręku W. Dukszynskiego zostały. Jedńakowoż Teofila Kościuszkówna Xieni, przed wtargnieniem do Kraiu Nieprzyiaciela usiłowała koniecznie z Sukcessorami JWW. Bernowiczów, rozpocząć proceder, i tego dokazała. Wydane zostały pozwy do Ziemstwa Słuckiego, ale wszczęta rewolucya w Kraiu, i przedłużenie woyny, uczyniło to wszystko bezskutecznem; posledniey zaś, gdy rzeczona Teofila Kościuszkówna Xieni pozbawiona została i cienia Rządu, choć go istotnie co do papierów i Dóbr w ręku niemiała, Jey Następnice w tytule Administratorek, nie myśląc, a może i nie mogąc również myslec, o tey i innych summach, zwyczaynie iak Zakonnice, nigdzie wydalać się nie mogąc, a tém samém i wiadomościów nie posiadaiąc, nie tylko nic nieuczyniły, lecz nadto sam W. Dukszynski, któremu nie mogły bydź niewiadome Ustawy Kraiowe, który stanowił Arbitralnie wszystko, a który mogł i wiedzieć był koniecznie powinien, o wszystkich obrótach Klasztornych Debitorów, nieuczynił o summach żadnych zabezpieczaiących ich srzódków; co większa nie wniosł nawet do Oblaty, ani iednego ani wszystkich Obligów; lecz mało na tém, gdy za Ukazem Kollegialnym zebrała się w Roku ninieyszym do Klasztoru Zakonnic Nieswizkich Kommissya, chociaż ze strony Zakonnic i Kommissyi było rekwirowano oddanie Archywów, lecz W. Dukszyński, dzisieyszy Graniczny Sędzia, nie dopełniał tego; i na szkodę Klasztoru dopełnić niechciał: mało zaś dbaiąc o summy funduszowe i manualne: oboiętnym okiem pozierał i nato, kiedy prawie ze wszystkich stron przygraniczaiący, w przeciągu lat trzech, więcey niżeli Włók kilkanaście, używalney Klasztorney zabrali Ziemi. Te smutne dotkliwości odkryły się dopiero po czasie, ale naydotkliwszą było wiadomością dla Klasztoru, gdy przyiazni Zgromadzeniu, w dodatku Gazety Kuryera Littgo Sub Numero piędziesiąt siódmym wyczytawszy ogłoszoną przez Minską Skarbową Jzbę przedaż Maiątku Hrozowa i Sciepkowa Dziedzictwu JWW. Bernowiczew uległego, dali zarazem wiadomość i Klasztorowi, Smutne to doniesienie dało poznać Zakonnicom, że Oblig im od zeszłych JWW. Bernowiczów służący, oblatowany pewnie nie iest, boby Juryzdykcya, pod którey wiadomością Dobra dłużnika leżą, niewydała urzędowego Swiadectwa — Boiazń więc iesli nie utraty w całku sta tysięcy złotych Pollch, lub od niey procentu, tedy obawa, rozwlekłego Processu, kazała Oświadczaiącey się, póyśdz z doniesieniem o tym ważnym wypadku, do swoiey Dyecezalney Zwierzchności, a zyskana rezolucya na-

kazywała przedstawić wszystkie okoliczności, oraz obawy, mieyscowemu Administratorowi. Przybył i ten do Nieświża, odkryto wszystko, co odkryć można było, ale i ten bez papierów, bez Archiwów, słowem bez żadnéy wiadomości, informuiąc się od uproszonego Plenipotenta, dóyrzał tę pewność, że na JWW. Bernowiczach iuż pierwszy Contumacyyny R ku tysiąc ośmset czternastego, Mśca Julii trzeciego dnia w Sądach Ziemskich Słuckich zakroczył Dekret. Wypadało więc z porządku, zaczęty, acz niedawno, konkludować Proceder: ale JWW. Bernowiczowie znaiąc iż nie mogą odeprzeć sprawiedliwey Zakonnic pretensyi, a chwytaiąc się dogodnych tylko dla siebie srzódków, staraią się przeciągć wszystko, aby Konwikcya niepadała na Maiątkach, Bobowni, Starosielce i dalszych — Przewiduiąc zatem Klasztor, iż tymczasowie może mieć trudność, w rozciągnieniu swoich Konwikcyów, zmuszony iest przez ninieysze Oświadczenie zażalać W. Sędziego Dukszynskiego, iako pierwszego twórcę swey straty; pomawiać Jego czynności wszystkie, któreby stały się szkodliwemi oraz uciążliwemi. Niechętnie ale z musu zażala także Klasztor te wszystkie osoby, które się również przyczyniły do iego cierpień i nieszczęść, zażala JWW. Bernowiczow, którzy na zakrycie Maiątku swoich Rodziców, a Debitorów Klasztornych, iuż pod różnemi pretextami staraią się osłaniać mienie dłużników — Zażalaiąc zaś, nim zwyczaynémi drogami, a przez Ustawy wskazanemi póydą Zakonnice przez wszystkie szczeble po uzyskanie należności, nim zyszczą sprawiedliwość w Juryzdykcyach — Oświadczaią ieszcze przed Sądem i Powszechnością, że summy oraz Maiątki Duchowne są pod szczególną JEGO JMPERATORSKIEY MOSCI Opieką, że one nigdy zaginąć u nikogo nie mogą, że wreszcie ktobykolwiek miał chęć kupienia Maiątku Hrozowa, Sciepkowa i dalszych, lub innym iakim prawem zaięcia, zawsze oto Zakonnice na dzierżawcach dochodzić będą swey należności, a przy tém znać daią, iż nawet na tych osobach, które się do strat przyczyniły, poszukiwać będą onychże — To Oświadczenie z mocy Plenipotencyi podpisuię — Graniczny i Ziemski Powiatu Słuckiego Regent — Adam Dobkowski —

LICYTACYA

3 Kommissya Kwaternicza miasta Wilna podaie do powszechney wiadomości, iż skutkiem przedpisania Zwierzchności Dom JW. Prezydenta Lubańskiego w mieście Wilnie na ulicy Wileńskiey pod Nrem 697 położony będąc dopiéro przez Kommissyą Kwaterniczą wyreperowanym, żeby nie pozostawał bez należnego użytku, wypuścić ony w arędowną roczną więcey daiącemu possessyą — Życzący przeto takowy Dom arędować, maią się iawić do Kommissyi Kwaterniczey w dniach 11tym, 14tym, i ostatecznym 21szym teraźnieyszego miesiąca 9bra — w którym dniu naywyższą arędę daiącemu wydany zostanie jednoroczny arędowny Kontrakt — i w tym celu ninieysza publikata w Kuryerze Litewskim pomieszcza się. — 1814 roku 9bra 11go dnia.

OGŁOSZENIA PRYWATNE.

2. Ru 1814 Nowembra 3 dnia uwiadomienie z odezwą do Familiów WW. Wilbików i Morgiewiczów.

W. JPan Zygmunt Wilbik Porucznik b. woysk Pol. skutkiem nieszczęśliwych dla siebie wielorakich wydarzeń, będąc osłabionym na zdrowiu i umyśle, gdy u XX. Bonifratrów Wileńskich w roku 1812 żyć przestał — Niżey piszący się maiąc syna iego Waleryana Wilbika z matki W, z Morgiewiczôw Wilbikowey (w przôdy męża zmarłey) Urodzonego, w Domu swoim Golminiach Alias Zyżnopolu zostawionego, gdy niewiedział gdzie się znayduie po Oycu Familia, zgłaszał się nieraz do Familii po matce toiest do WW. Morgiewiczów w Powiecie Kowieńskim w maiątku Nisko Dworcu mieszkaiących, iżby ci iako maiący tego nieletniego Waleryana Wilbika po matce fundusz, tak iego samego odebrali iakoteż rôżnie rozrzuconey po oycu ruchomości dochodzili. — Lecz kiedy żadney po tylokrotnych odezwach nieodbiera odpowiedzi, znayduie się w obowiązku przez publicznieysze zgłoszenie się wzywać Familie tak WW. Wilbików iakoteż WW. Morgiewiczów iżby raczyli ziechać do maiątku Golminian alias Zyżnopola w Powiecie Upitskim w parafii Kryniczyńskiey położonego, iuż dla odebrania nieletniego sierotę JP Waleryana Wilbika, iakoteż pozyskania wszelkich pozostałych po iego oycu funduszów do wyświecenia których, ile wiedzieć mogę, nieubliżę moiey rzetelney pomocy piszący się Tadeusz Bystram b. Prezydent Ziem. Pttu Upit.

---

3. Sukcessorowie zmarłego JW. Ignacego Zienkowicza Kanonika Wileń. uwiadamiaią, iżby maiący do zeszłego Kanonika swe pieniężne pretensyie raczyli zgłosić się do pałacu Zienkowiczowskiego w Wilnie na ulicy Trockiey pod Nrem 394, w przeciągu czasu dwu-miesięcznego, toiest do 1go Januaryi 1815 roku, w przypadku opóźnienia się będą sobie przyczyną do nieodebrania należności. Dat 5 9bra 1814 roku. Jan Zienkowicz Pułkownik woysk Polskich.

---

3. James Ons rodem Anglik od lat trzech i pół porzucił swoią żonę dotąd przy dworze JO. X. Dymitra Czetwertyńskiego zostaiącą, i do tego momentu w niewiadomych zostaie stronach, ktoby o nim wiedział, niech da wiadomość do wyżey wspomnionego mieysca: wzrost iego mierny, twarzy pociągławéy, brunet, ma lat 48 — Oto naypokorniéy uprasza iego żona z domu Maryanna Wyszyńska.

---

3 JW. *Konstancya z Jezierskich* Jenerałowa *Wendorffowa*, z córkami swoiemi *Ludwiką* i *Magdaleną Wendorffownami* Sukcessorkami zeszłego ś. p. JW. *Ignacego Wendorffa* Jenerała woysk Polskich i Kawalera, do rozprawy przed Sądem Ziemskim Powiatu Słuckiego urodzonego *Jana Meysnera*, Bankiera niegdyś Warszawskiego, oraz iego żonę ieźli są w życiu, tudzież oboiéy płci tego *Meysnera* potomstwo, gdziekolwiek się znayduię, przed Sąd Ziemski Powiatu Słuckiego na roki Ziemskie następney kadencyi Trzykrólskiéy ku rozprawie zapozywaią.

---

2 W handlu nowozałożonym Tichona Zuycowa, w domu niegdyś Jocherowey pod Nrem 13 w mieście Wilnie na przeciw pałacu JW. Hrabini Brzostowskiey Starościney Puńskiey, idąc ku Ostrey Bramie położonym, znaydnią się świeżo transportowane Konfitury Kijowskie, w różnym gatunku z fruktów i Jagod na Sucho i w Ulepie smażone, oraz Syrop do wody wielu gatunkowy, dostać tego można w każdey porze za bardzo stosowną cenę.

---

3. Niżey podpisany pełnomocny Plenipotent JW. Jana Samuyłowicza Rożersona aktualnego Stanu konsyliarza Leyb-Medyka, za wyraznym zleceniem uwiadamia publiczność, iż pryncypała dziedziczny maiątek w Powiecie i Gubernii Mińskiey rozpołożony, Naymiłościwiey Jemu darowany, może się wyprzedać wiecznością ogułem lub częściami: cztery znacznieysze Funda iakoto Dory, Pierszaie, Starzynki, Andryuszki, a w onych sześć folwarków obeymuiący, od Wilna mil siedymnaście od Minska zaś osim, tudzież między pomnieyszemi targowemi Miasteczkami Rakowem, Iwieńcem, Wołożynem, Koydanowem i Gródkiem sytuowany, ze wszelkim należytym zagospodarowaniem i zabudowaniami fundowymi z rzekami i ruczaiami młynami; różnego gatunku lasami, naywybornieyszą ziemią, dobrze ugnoioną i sianożęciami, wedle ostatniey rewizyi dusz męzkich pańszczyznianych tysiąc dziewięćset trzydzieści siedm, tudzież chat włościańskich około pięciuset, w takowymże maiątku znayduie się intraty roczney ogułem blizko dwodziestu tysięcy rubli srebrnych — Ktoby życzył weyść w nabycie pomienionego aktorstwa celem dostatecznego o wszystkich szczegułach ekonomicznych poiaśnienia się, naostatek zamiarem powzięcia finalney wiadomości o cenie tegoż maiątku, może udać się do mieysca rezydencyi niżey podpisanego Dory zowiącego się, gdzie o wszystkim doskonałą powezmie informacyą. *Plenipotent Praporszczyk Alexander Myszycki.*

---

1 Jest do przedania kareta poczwórna, mało używana, dobrey roboty — życzący zechce się udać do niżey podpisanego, mieszkaiącego w domie JW. Wysogierdowey na ulicy Sawicz na dole.

Maciey Raczkowski.